

Besl. O. nr. 73

Jf. Innst. O. nr. 57 (1999-2000) og Ot.prp. nr. 94 (1998-1999)

År 2000 den 11. april holdtes Odelsting, hvor da ble gjort slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse og i enkelte andre lover

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapitel 1 endres til: Kapitel 1. Formål og organisasjon. Samordning.

§ 3 oppheves.

§ 4 skal lyde:

Ytelsene som gis i medhold av denne loven, samordnes etter bestemmelsene i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.

§ 5 første ledd tredje punktum, andre og nytt fjerde ledd skal lyde:

Arbeidstakere som mottar løpende alders- eller *uførepensjon* fra Pensjonskassen er medlemmer også når arbeidstiden er kortere enn dette.

Departementet kan bestemme at arbeidstakere i en virksomhet utenfor statstjenesten skal være medlemmer i Statens Pensjonskasse, og kan fastsette særlige vilkår for dette. Reglene i første ledd gjelder tilsvarende.

Departementet kan bestemme at arbeidstakere i en virksomhet utenfor statstjenesten ikke lenger skal være medlemmer i Pensjonskassen.

§ 9 skal lyde:

For innehavere av stillinger som er eller blir innlemmet i Pensjonskassen, jfr. § 5, kan *departementet* bestemme at de skal være medlemmer i kassen på andre vilkår enn loven ellers fastsetter.

§ 10 oppheves.

§ 17 første ledd skal lyde:

Den som utbetaler lønnen, er *uten godtgjøring fra Pensjonskassen* ansvarlig for å holde tilbake og inn-

betale innskott til Pensjonskassen. Et medlem skal likevel betale innskott direkte til *kassen* innen de frister som *den* fastsetter, hvis dette er særskilt bestemt.

§ 20 første ledd bokstavene e og f skal lyde:

- e. har *uførepensjon*, unntatt pensjon som ytes etter § 28 a,
- f. har ventelønn etter tjenestemannsloven § 13 nr. 6, eller har vartpenger etter § 24 tredje ledd i loven her,

I § 20 femte ledd skal ordet «invalidpensjon» endres til «uførepensjon».

Overskriften til kapitel 5 endres til: Kapitel 5. Alderspensjon.

§ 21 A første ledd andre strekpunkt skal lyde:

Den lavere aldersgrense er begrunnet i forhold som er omhandlet i lov 21. desember 1956 nr. 1 om *aldersgrenser for offentlige tjenestemenn m.fl.* § 2 første ledd alternativ a, og

§ 25 andre punktum skal lyde:

Dersom en arbeidstaker som fratrer sin stilling med rett til straks løpende pensjon, i tillegg har rett til oppsatt pensjon fra en annen stilling fra et senere tidspunkt, kommer den oppsatte pensjonen til utbetaling fra samme tidspunkt som den straks løpende pensjonen.

I § 26 skal ordet «invalidpensjon» endres til «uførepensjon».

Overskriften til kapitel 6 endres til: Kapitel 6. Uførepensjon.

I § 27 skal ordene «invalidpensjon» og «invalidpensjonist» endres til henholdsvis «uførepensjon» og

«uførepensjonist». Videre skal henvisningen til § 24 andre ledd endres til § 24 tredje ledd.

I § 28 skal ordene «invalidpensjon», «invalidpensjonen» og «invaliditetens» endres til henholdsvis «uførepensjon», «uførepensjonen» og «uførhetens».

§ 28 a skal lyde:

Når et medlem er fratrudd etter 1. januar 1967 med rett til oppsatt alderspensjon og senere blir tilstått uførepensjon etter lov om folketrygd, har han fra samme tidspunkt rett til *uførepensjon* etter samme uføregrad fra Pensjonskassen svarende til oppsatt alderspensjon beregnet etter bestemmelsene i § 24 annet ledd. *Den oppsatte uførepensjonen løper fram til tidspunktet for utbetaling av den oppsatte alderspensjonen.*

I § 29 skal ordet «invaliditeten» endres til «uførheten».

I § 30 skal ordet «invalidpensjon» endres til «uførepensjon».

I § 31 skal ordene «invalidpensjon» og «trygdekassen» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «folketrygden».

§ 32 skal lyde:

Når et medlem dør, har den gjenlevende ektefellen rett til enke- eller enkemannspensjon. Det samme gjelder gjenlevende ektefelle etter et tidligere medlem som mottok avtalefestet pensjon. For rett til oppsatt enke- eller enkemannspensjon er det et vilkår at medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 19 og 20.

Hvis et medlem er forsvunnet, og det av denne grunn er avsagt dom for at ekteskapet er oppløst, eller det er avsagt dom eller kjennelse for at vedkommende formodes å være død, anses den annen ektefelle som gjenlevende ektefelle. Inntil dom foreligger, kan Pensjonskassens styre gi ektefellen hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

Rett til enke- eller enkemannspensjon inntreffer ikke når medlemmet dør innen ett år etter at det fikk tilsetning med rett til medlemskap i Pensjonskassen eller etter at ekteskapet ble inngått, og dødsfallet skyldes sykdom som medlemmet led av ved tilsetningen eller vigselen, og som en av ektefellene må antas å ha kjent til. Når særlige grunner taler for det, kan Pensjonskassens styre gi hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

Det avgjøres etter ekteskapslovgivningen om fraskilt ektefelle har rett til enke- eller enkemannspensjon, og i tilfelle hvordan pensjonen skal deles mellom gjenlevende ektefelle og fraskilt ektefelle.

§ 33 skal lyde:

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 9 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettopensjon), se likevel overgangsregler i § 34.

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full enke- eller enkemannspensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert enke- eller enkemannspensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange trettideler av full pensjon som den avdøde har tjenesteår. For beregning av oppsatt enke- eller enkemannspensjon gjelder § 24 andre ledd tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn.

Finner Pensjonskassens styre det godtgjort at medlemmets død skyldes skade eller sykdom som er en umiddelbar følge av usedvanlig påkjenning eller ulykkestilfelle i tjenesten, skal det ytes full enke- eller enkemannspensjon uten hensyn til tjenestetiden.

Bestemmelsen i § 28 første ledd tredje punktum gjelder tilsvarende for fastsetting av enke- og enkemannspensjon.

Departementet gir forskrift om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon etter bestemmelsen her.

§ 34 skal lyde:

Når den gjenlevende ektefellen er født før 1. juli 1950, og den avdøde ble medlem i Pensjonskassen første gang før 1. juli 2000, ytes det enke- og enkemannspensjon etter denne bestemmelsen. Det samme gjelder for enker etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i Pensjonskassen fra før 1. oktober 1976.

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 39,6 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (bruttopensjon). Bestemmelsene i § 33 andre til femte ledd gjelder tilsvarende.

Pensjonen reduseres etter §§ 35 og 36 nedenfor. Dette gjelder likevel ikke for pensjon til enke etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i Pensjonskassen fra før 1. oktober 1976. Dersom begge reduksjonsbestemmelsene skal anvendes, reduseres pensjonen først etter § 35.

Departementet gir forskrift med nærmere bestemmelser om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon.

§§ 34 a og 34 b oppheves.

§ 35 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen samtidig har rett til uføre- eller alderspensjon fra Pensjonskassen eller fra en annen tjenstepensjonsordning, skal enke- eller enkemannspensjonen fra Pensjonskassen ikke utbetales med større beløp enn at samlet pensjon svarer til 60 prosent av summen av vedkommendes egen pensjon og den pensjonen den avdøde var berettiget til som uførepensjonist etter full uførhet eller som alderspensjonist.

§ 36 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen er yngre enn 70 år og har eller kan forventes å få arbeidsinntekt, reduseres pensjonen etter bestemmelsen her. Ytelser fra folketrygden som er nevnt i folketrygdloven § 17-8 tredje ledd er likestilt med arbeidsinntekt. Ved fastsetting av forventet inntekt legges det vekt på arbeidsmulighetene på hjemstedet og omstendigheter som framgår av folketrygdloven § 17-8.

Pensjonen skal ikke reduseres når den faktiske eller forventede inntekten på årsbasis er mindre enn halvparten av grunnbeløpet i folketrygden. Pensjonen reduseres med 40 prosent av inntekt over halvparten av grunnbeløpet. Har den gjenlevende ektefellen fylt 67 år, skal enke- eller enkemannspensjonen ikke avkortes med mindre pensjonisten faktisk har arbeidsinntekt. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av enke- eller enkemannspensjonen, kan saken prøves på nytt, og pensjonen endres eller falle bort.

Når spørsmål om overgangsstønad eller pensjon fra folketrygden til gjenlevende ektefelle er avgjort, skal pensjonen fra Pensjonskassen fastsettes etter den inntekten som er lagt til grunn i folketrygden.

§ 37 skal lyde:

Enke- eller enkemannspensjonen løper fra og med den måneden medlemmet dør, og til og med utgangen av måneden etter enkens eller enkemannens død.

Løpende enke- eller enkemannspensjon opphører når enken eller enkemannen inngår nytt ekteskap, men den begynner å løpe igjen dersom det nye ekteskapet oppløses ved den nye ektefellens død eller ved skilsmisse. Har enken eller enkemannen rett til enke- eller enkemannspensjon fra Pensjonskassen også etter den siste ektefellen, kan den samlede enke- eller enkemannspensjonen ikke overstige enke- eller enkemannspensjon etter 30 års tjenestetid etter den av de tidligere ektefellene som hadde det høyeste pensjonsgrunnlaget. Departementet gir forskrift om fastsettingen av enke- eller enkemannspensjon etter bestemmelsen her.

Stans og igangsetting av pensjon etter andre ledd skjer fra og med måneden etter inngåelsen eller opplysningen av det nye ekteskapet.

Når en enke- eller enkemannspensjon er opphørt å løpe fordi enken eller enkemannen har inngått nytt ekteskap, kan Pensjonskassens styre bestemme at hun eller han skal få sin pensjon helt eller delvis tilbake dersom pensjonistens siste ektefelle på grunn av forhold som er inntrådt etter at ekteskapet er inngått, har mistet ervervsevnen og ektefellene ikke har tilstrekkelige eksistensmidler.

§ 38 skal lyde:

Når et medlem dør, har gjenlevende barn rett til barnepensjon. Det samme gjelder når det er avsagt dom eller kjennelse for at medlemmet formodes å være død. Inntil dom eller kjennelse foreligger, kan Pensjonskassens styre innvilge hel eller delvis pensjon. For rett til oppsatt barnepensjon er det et vilkår at det avdøde medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 19 og 20.

Full årlig barnepensjon skal utgjøre 15 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettopensjon).

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full barnepensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert barnepensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange trettideler av full pensjon som den avdøde har tjenesteår. For beregning av oppsatt barnepensjon gjelder § 24 andre ledd tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn.

Finner Pensjonskassens styre det godtgjort at medlemmets død skyldes skade eller sykdom som er en umiddelbar følge av usedvanlig påkjønning eller ulykkestilfelle i tjenesten, skal det ytes full barnepensjon uten hensyn til tjenestetiden.

Har barnet rett til barnepensjon fra Pensjonskassen etter både moren og faren, får barnet pensjon etter hver av dem.

Pensjonen utbetales til utløpet av den måneden barnet fyller 20 år. Dør barnet tidligere, betales pensjonen til og med måneden etter døds måneden.

Pensjonskassens styre kan gi barnepensjon til den avdødes stebarn og pleiebarn etter bestemmelsene i første til sjuende ledd.

Departementet gir forskrift om fastsetting av barnepensjon etter bestemmelsen her.

§ 44 tredje ledd skal lyde:

Restpensjon ved en alders- eller uførepensjonists død utbetales til ektefellen, eller til boet dersom avdøde ikke etterlater seg ektefelle.

§ 44 sjettede, sjuende, åttende og niende ledd skal lyde:

Dersom et medlem har mottatt en ytelse etter denne loven i strid med redelighet og god tro, kan beløpet kreves tilbakebetalt. Pensjonskassen kan også kreve en ytelse tilbake når et medlem eller noen som har handlet på medlemmets vegne, uaktsomt har gitt feilaktige eller mangelfulle opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra Pensjonskassens side og mottakeren burde ha forstått dette.

I andre tilfeller enn nevnt i sjettede ledd kan det som er utbetalt for mye, kreves tilbake dersom særlige grunner gjør det rimelig. Ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner, skal det legges vekt på blant annet hvor lang tid det er gått siden den feilaktige utbetalingen fant sted, og om vedkommende har innrettet seg i tillit til utbetalingen. Kravet om tilbakebetaling etter dette leddet er begrenset til det beløp som er i behold når vedkommende blir kjent med at utbetalingen var feilaktig.

Et beløp som blir krevd tilbake etter sjettede eller sjuende ledd, kan enten dekkes ved trekk i framtidige ytelser eller inndrives etter bestemmelsene i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt. Slikt trekk avbryter foreldelsesfristen etter lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. Det kan kreves renter etter lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Dersom feilutbetalingen har medført høyere utlignet skatt, herunder trygdeavgift, kan tilbakekrevingsbeløpet reduseres med den merskatten som skyldes feilutbetalingen.

Nåværende sjuende ledd blir nytt tiende ledd.

§ 47 skal lyde:

Statlige og kommunale instanser plikter, etter nærmere bestemmelser av Kongen eller den han gir fullmakt, uten godtgjøring av Pensjonskassen å foreta pensjonsutbetalinger for den.

II

I lov 14. desember 1951 nr. 11 om pensjonsordning for statsråder gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt andre punktum skal lyde:

Ytelsene som gis i medhold av denne loven, skal samordnes etter bestemmelsene i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.

§ 2 fjerde ledd nytt andre punktum skal lyde:

Det samme gjelder der vedkommende har heltidsstilling som kommunalt ombud.

I § 4 skal ordene «invalid», «invalidepensjon» og «invalidepensjonen» endres til henholdsvis «uføre», «uførepensjon» og «uførepensjonen».

Ny § 5 skal lyde:

Det er et vilkår for rett til ytelser etter denne loven at pensjonssøkeren setter fram krav om tilsvarende ytelser etter lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd. Departementet gir forskrift med nærmere bestemmelser.

§ 9 skal lyde:

Pensjonsordningen administreres av Statens Pensjonskasse under ledelse av Pensjonskassens styre.

III

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapitel I skal lyde: Kapittel I. Omfang. Samordning.

§ Ny § 2 a i kapitel I skal lyde:

Ytelsene som gis i medhold av denne loven, skal samordnes etter bestemmelsene i lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser.

I § 3 nr. 1 andre ledd skal ordene «invalidepensjon» og «invaliditetens» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «uførhetens».

Overskriften til kapitel IV skal lyde: Kapittel IV. Uførepensjon.

I § 10 skal ordene «invalidepensjon» og «invalidepensjonist» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «uførepensjonist».

I § 11 skal ordene «invalidepensjon», «invalidepensjonen» og «invaliditetens» endres til henholdsvis «uførepensjon», «uførepensjonen» og «uførhetens».

I § 12 skal «invaliditeten» endres til «uførheten».

I § 13 skal ordet «invalidepensjon» endres til «uførepensjon».

I § 14 skal ordene «invalidepensjon» og «trygdekassen» endres til henholdsvis «uførepensjon» og «folketrygden».

§ 15 skal lyde:

Når et medlem dør, har den gjenlevende ektefellen rett til enke- eller enkemannspensjon. Det samme gjelder gjenlevende ektefelle etter et tidligere medlem som mottok avtalefestet pensjon. For rett til oppsatt enke- eller enkemannspensjon er det et vilkår at medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 3 og 4.

Hvis et medlem er forsvunnet, og det av denne grunn er avsagt dom for at ekteskapet er oppløst, eller det er avsagt dom eller kjennelse for at vedkommende formodes å være død, anses den annen ektefelle som gjenlevende ektefelle. Inntil dom foreligger, kan pensjonsordningens styre gi ektefellen hel eller delvis pensjon i disse tilfellene.

Rett til enke- eller enkemannspensjon inntreffer ikke når medlemmet dør innen ett år etter at det fikk tilsetning med rett til medlemskap i pensjonsordningen eller etter at ekteskapet ble inngått, og dødsfallet skyldes sykdom som medlemmet led av ved tilsetningen eller vigselen, og som en av ektefellene må antas å ha kjent til. Når særlige grunner taler for det, kan pensjonsordningens styre gi hel eller delvis pensjon i disse tilfellene. Styret kan videre for inntil tre år om gangen gi hel eller delvis pensjon til en kvinne eller mann som ikke var gift med den avdøde, når hun eller han har omsorg for den avdødes barn, og var underholdt av ham eller henne.

Det avgjøres etter ekteskapslovgivningen om fraskilt ektefelle har rett til enke- eller enkemannspensjon, og i tilfelle hvordan pensjonen skal deles mellom gjenlevende ektefelle og fraskilt ektefelle.

§ 16 skal lyde:

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 9 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettopensjon), se likevel overgangsregler i § 17.

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full enke- eller enkemannspensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert enke- eller enkemannspensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange tredjedeler av full pensjon som den avdøde har tjenesteår. For beregning av oppsatt enke- eller enkemannspensjon gjelder § 7 nr. 2 tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen, legges til grunn. På samme måte fastsettes tjenestetiden dersom medlemmet dør innen tre måneder etter at han eller hun har fratrudd sin stilling, og i mellomtiden ikke har vært i annet arbeid.

Departementet gir forskrift om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon etter bestemmelsen her.

§ 17 skal lyde:

Når den gjenlevende ektefellen er født før 1. juli 1950 og den avdøde ble medlem av pensjonsordningen første gang før 1. juli 2000, ytes det enke- og enkemannspensjon etter denne bestemmelsen. Det sam-

me gjelder for enker etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i pensjonsordningen fra før 1. oktober 1976.

Full årlig enke- eller enkemannspensjon skal utgjøre 39,6 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (bruttopensjon). Bestemmelsene i § 16 andre og tredje ledd gjelder tilsvarende.

Pensjonen reduseres etter §§ 18 og 19 nedenfor. Dette gjelder likevel ikke for pensjon til enke etter en mannlig arbeidstaker med medlemskap i pensjonsordningen fra før 1. oktober 1976. Dersom begge reduksjonsbestemmelsene skal anvendes, reduseres pensjonen først etter § 18.

Departementet gir forskrift med nærmere bestemmelser om fastsetting av enke- eller enkemannspensjon.

§ 18 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen samtidig har rett til uføre- eller alderspensjon fra pensjonsordningen eller fra en annen tjenstepensjonsordning, skal enke- eller enkemannspensjonen fra pensjonsordningen ikke utbetales med større beløp enn at samlet pensjon svarer til 60 prosent av summen av vedkommendes egen pensjon og den pensjonen den avdøde var berettiget til som uførepensjonist etter full uførhet eller som alderspensjonist.

§ 19 skal lyde:

Dersom den gjenlevende ektefellen er yngre enn 70 år og har eller kan forventes å få arbeidsinntekt, reduseres pensjonen etter bestemmelsen her. Ytelser fra folketrygden som er nevnt i folketrygdloven § 17-8 tredje ledd er likestilt med arbeidsinntekt. Ved fastsetting av forventet inntekt legges det vekt på arbeidsmulighetene på hjemstedet og omstendigheter som framgår av folketrygdloven § 17-8.

Pensjonen skal ikke reduseres når den faktiske eller forventede inntekten på årsbasis er mindre enn halvparten av grunnbeløpet i folketrygden. Pensjonen reduseres med 40 prosent av inntekt over halvparten av grunnbeløpet. Har den gjenlevende ektefellen fylt 67 år, skal enke- eller enkemannspensjonen ikke avkortes med mindre pensjonisten faktisk har arbeidsinntekt. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av enke- eller enkemannspensjonen, kan saken prøves på nytt, og pensjonen endres eller falle bort.

Når spørsmål om overgangsstønnad eller pensjon fra folketrygden til gjenlevende ektefelle er avgjort, skal pensjonen fra pensjonsordningen fastsettes etter den inntekten som er lagt til grunn i folketrygden.

§ 20 skal lyde:

Enke- eller enkemannspensjonen løper fra og med den måneden medlemmet dør, og til og med utgangen av måneden etter enkens eller enkemannens død. For en enke eller en enkemann etter en apoteker, løper enke- eller enkemannspensjonen likevel fra og med den måneden hvor apoteket overdras til en ny innehaver, med mindre styret innvilger pensjon fra et tidligere tidspunkt.

Løpende enke- eller enkemannspensjon faller bort hvis enken eller enkemannen gifter seg igjen. Blir hun eller han igjen enke eller enkemann, kan styret, om hennes eller hans økonomiske forhold gjør det rimelig, bevilge henne eller ham pensjon med inntil forskjellen mellom pensjonen etter denne loven og underhold eller pensjon som vedkommende er sikret gjennom senere ekteskap. Bestemmelsen i andre punktum gjelder tilsvarende dersom det nye ekteskapet blir oppløst ved skilsmisse.

§§ 21 og 22 oppheves.

§ 23 skal lyde:

Når et medlem dør, har gjenlevende barn rett til barnepensjon. Det samme gjelder når det er avsagt dom eller kjennelse for at medlemmet formodes å være død. Inntil dom eller kjennelse foreligger, kan pensjonsordningens styre innvilge hel eller delvis pensjon. For rett til oppsatt barnepensjon er det et vilkår at det avdøde medlemmet hadde en tjenestetid på minst tre år, se §§ 3 og 4.

Full årlig barnepensjon skal utgjøre 15 prosent av det pensjonsgrunnlaget som det avdøde medlemmet hadde (nettoppensjon).

Er den avdødes tjenestetid 30 år eller mer, ytes det full barnepensjon. Dersom den avdødes tjenestetid er mindre enn 30 år, ytes det redusert barnepensjon. Pensjonen skal da utgjøre så mange trettideler av full pensjon som den avdøde har tjenesteår. For beregning av oppsatt barnepensjon gjelder § 7 nr. 2 tilsvarende.

Dersom den avdøde mottok avtalefestet pensjon, alderspensjon eller en tidligere oppsatt alders- eller uførepensjon, legges den faktiske tjenestetiden den avdøde hadde til grunn ved beregning av pensjonen. Det samme gjelder dersom den avdøde hadde rett til en oppsatt pensjon. Ellers skal den tjenestetiden den avdøde ville ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen legges til grunn.

Har barnet rett til barnepensjon fra Pensjonsordningen etter både moren og faren, får barnet pensjon etter hver av dem.

Pensjonen utbetales til utløpet av den måneden barnet fyller 20 år. Dør barnet tidligere, betales pensjonen til og med måneden etter døds måneden.

Pensjonsordningens styre kan gi barnepensjon til den avdødes stebarn og pleiebarn etter bestemmelsene i første til sjuende ledd.

Departementet gir forskrift om fastsetting av barnepensjon etter bestemmelsen her.

§ 24 oppheves.

§ 27 skal lyde:

Dersom et medlem har mottatt en ytelse etter denne loven i strid med redelighet og god tro, kan beløpet kreves tilbakebetalt. Pensjonsordningen kan også kreve en ytelse tilbake når et medlem eller noen som har handlet på medlemmets vegne, uaktsomt har gitt feilaktige eller mangelfulle opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra Pensjonsordningens side og mottakeren burde ha forstått dette.

I andre tilfeller enn nevnt i første ledd kan det som er utbetalt for mye, kreves tilbake dersom særlige grunner gjør det rimelig. Ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner, skal det legges vekt på blant annet hvor lang tid det er gått siden den feilaktige utbetalingen fant sted, og om vedkommende har innrettet seg i tillit til utbetalingen. Kravet om tilbakebetaling etter dette leddet er begrenset til det beløp som er i behold når vedkommende blir kjent med at utbetalingen var feilaktig.

Et beløp som blir krevd tilbake etter første eller andre ledd, kan enten dekkes ved trekk i framtidige ytelser eller inndrives etter bestemmelsene i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt. Slikt trekk avbryter foreldelsesfristen etter lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. Dersom feilutbetalingen har medført høyere utlignet skatt, herunder trygdeavgift, kan tilbakekrevingsbeløpet reduseres med den merskatten som skyldes feilutbetalingen.

§ 32 nr. 2 oppheves.

Någjeldende § 32 nr. 3 blir ny nr. 2.

IV

I lov 9. november 1956 nr. 1 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endring:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Tjenestetiden forhøyes på tilsvarende måte ved beregning av uføre-, enke-, enkemanns- og barnepensjon.

V

I lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser gjøres følgende endring:

§ 3 nytt tredje ledd skal lyde:

Enke-, enkemanns- og barnepensjon beregnet som nettoytelser etter lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse §§ 33 og 38, er unntatt fra samordning etter loven her, bortsett fra bestemmelsene om samordning av tjenstepensjoner etter kapittel II. Det samme gjelder for tilsvarende nettopensjoner fra andre tjenstepensjonsordninger.

VI

I lov 21. mai 1982 nr. 25 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endring:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Tjenestetiden forhøyes på tilsvarende måte ved beregning av *uføre-*, *enke-*, *enkemanns-* og *barnepensjon*.

VII

Ikrafttredelse og overgangsregler

1. Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse:
 - a) Kapittel 1 overskriften, §§ 3, 4, 17 første ledd, 20 første ledd bokstavene e og f og femte ledd, Kapittel 5 overskriften, §§ 21 A første ledd, 26, Kapittel 6 overskriften og §§ 27, 28, 28 a, 29, 30 og 31, 44 tredje, sjette, sjuende, åttende og niende ledd og 47: Endringene trer i kraft straks.

Gunnar Skaug
president

- b) §§ 5 andre og fjerde ledd, 9, 10: Endringene trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer.
- c) §§ 25 andre punktum og 32 til 38: Endringen trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer, og skal gjelde for nye pensjonstilfeller.
2. Lov 14. desember 1951 nr. 11 om pensjonsordning for statsråder:
 - a) §§ 1 andre punktum, 4 og 9: Endringene trer i kraft straks.
 - b) §§ 2 fjerde ledd andre punktum og 5: Endringene trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer, og skal gjelde for nye pensjonstilfeller.
3. Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten:
 - a) Kapittel I overskriften, §§ 2 a, 3 nr. 1 andre ledd, kapittel IV overskriften, §§ 10, 11, 12, 13, 14, 27 og 32 nr. 2: Endringene trer i kraft straks.
 - b) §§ 15 til 24: Endringene trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer, og skal gjelde for nye pensjonstilfeller.
4. Lov 9. november 1956 nr. 1 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse: Endringen trer i kraft straks.
5. Lov 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser: Endringen trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer.
6. Lov 21. mai 1982 nr. 25 om tillegg til lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse: Endringen trer i kraft straks.

Anita Apelthun Sæle
sekretær